

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13Csp/161/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117217128
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8117217128.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom Mgr. Petrom Revickým v právnej veci žalobcu: A. A., nar. X.X.XXXX, bytom B. C. XX, XXX XX D., zastúpeného Mgr. Petrom Troščákom, advokátom, Hlavná 50, Prešov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.429,72 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca m á n á r o k voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu 30.6.2017 sa žalobca domáhal, aby súd nariadil pojednávanie a zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žiadal, aby súd určil, že zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.8.2014 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve, že úver medzi účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.8.2014 je bezúročný a bez poplatkov, a rozhodol o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.429,72 Eur a uhradiť trovy konania. Na pojednávaní uviedol, že rozhodujúci je výrok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a ostatné skutočnosti, aj keď boli označené ako petit, boli myslené ako odôvodnenie práve tohto nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia s tým, že sa nejedná v zásade o určité späťvzatie, ale o presnejšie špecifikovanie celej žaloby, nakoľko žaloba ako jeden celok nie je tvorená iba petitom, ale celým svojím obsahom. Z uvedeného, ako aj argumentácie žalobcu v žalobe i jeho repliky k vyjadreniu žalovaného (bod 6. tohto odôvodnenia) tak vyplynulo, že predmetom konania bolo vydanie bezdôvodného obohatenia, a ostatné návrhy smerovali len k predbežným právnym otázkam, ktoré ho mali odôvodňovať /pozn. súdu: porovnaj k tomu rozsudok NS SR 3Cdo/219/2007 z 30.júla 2008, v zmysle ktorého najdôležitejšou obsahovou náležitosťou žaloby je žalobný návrh (petit). V ňom žalobca uvádza, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, resp. ako by mal znieť výrok jeho rozsudku. Ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť. Pretože v podstate ide o návrh súdneho výroku, kladie zákon na formuláciu petitu určité požiadavky, rešpektovaním ktorých sa zabezpečuje presnosť a určitosť výrokov rozsudkov. Presný a určitý petit je síce pre súd rámcom rozhodovania, z ktorého nesmie vybočiť a ktorý môže prekročiť len v taxatívne vymedzených prípadoch (§ 153 ods. 2 O.s.p.), to však v plnom rozsahu platí len z hľadiska obsahu petitu a podstaty zmyslu toho, čoho sa žalobca v konaní domáha. V žiadnom prípade to ale neznamená, že by súd pri svojom rozhodovaní bol do najmenších podrobností viazaný výrazovými prostriedkami použitými v texte petitu alebo jeho doslovným znením (vrátane slov, slovných spojení, ba dokonca aj eventuálnych gramatických

chýb) a že by sa prípadnou odlišnou formuláciou výroku svojho rozhodnutia, než zodpovedá doslovnému zneniu žalobného petitu, dopúšťal procesnej vady. Naopak tam, kde je to potrebné, je dokonca povinnosťou súdu upraviť formulačne petit žaloby tak, aby zodpovedal objektívnemu hmotnému právu a aby jeho formulácia zodpovedala dovoleným spôsobom výkonu rozhodnutia. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 79 ods. 1 (teraz § 132 CSP) nevyžaduje, aby žalobca po stránke formálnej do najmenších podrobností formuloval návrh budúceho výroku súdneho rozhodnutia. Z jeho doslovného znenia je zrejmé, že za postačujúce považuje, ak žalobca v žalobe vyjadrí podstatu (zmysel) toho, čoho sa v konaní na základe opísaného skutkového stavu domáha (teraz podľa § 127 a 128 aj čo sa ním sleduje). Petit žaloby, tak ako ho žalobcovia formulovali, je súd povinný posudzovať čisto z hľadiska obsahového. Súd do výroku svojho rozhodnutia nemusí prevziať doslovne žalobcom naformulovaný petit žaloby, môže v ňom vykonať také zásahy, ktoré zachovávajú podstatu petitu a nemenia jeho zmysel. + vid' aj záver vyjadrenia žalovaného o podstate sporu, bod 5. tohto odôvodnenia/.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným bol uzavretý úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov žalobcu s tým, že išlo o predtlačnú, formulárovú typovú spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola koncipovaná tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného, zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, ich obsah pri podpise nebolo možné ovplyvniť, a žalovaný pri uzatváraní predmetnej zmluvy použil nekalé praktiky.

3. Žalobca ďalej uviedol, že ide o úverovú zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.8.2014, ktorej predmetom mali byť poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej výške 1.500,- Eur, pričom skutočne bolo poskytnutých 1.450 Eur, suma uhradená žalobcom je 2.879,72 Eur a bezdôvodné obohatenie žalovaného je 1.429,72 Eur. Uviedol, že „zmluva obsahuje neprijateľné podmienky:“

- v zmluve absentuje výška, počet, termíny a poradie splátok istiny, úrokov a iných poplatkov
- údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru s tým, že tento údaj sa v zmluve jednoznačne uvedený dátumom nenachádza, a nie je prípustné, aby sa spotrebiteľ k údajom o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dopracovával výkladom a výpočtom.
- poplatok za poskytnutie úveru a úroky za poskytnutie úveru s tým, že dojednanie poplatku o odplate ako poplatku za poskytnutie úveru vyjadreného pevnou sumou sa považuje za obchádzané zákona, odplata môže byť len vo forme úrokov, a inú formu odplaty zákon neumožňuje.
- výška RPMN a úrokovej sadzby s tým, že z tejto zmluvy vyplýva vysoká výška RPMN a úrokovej sadzby.
- vyhlásenie spotrebiteľa v zmluve, že sa oboznámil s úverovými podmienkami s tým, že toto vyhlásenie de facto prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke skutočného a riadneho oboznámenia sa s obchodnými podmienkami, sadzobníkom poplatkov, a predmetná zmluvná podmienka zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).
- splátkový kalendár a Oznámenie veriteľa nie sú súčasťou zmluvy, ide o jednostranné dokumenty, ktoré spotrebiteľ nepodpísal s tým, že ak majú byť súčasťou zmluvy, musia byť podpísané oboma zmluvnými stranami.

4. Žalobca uzavrel, že zmluvu považuje za problematickú a z eurokonformného hľadiska za najmenej z časti za neudržateľnú s tým, že v zmluve sú neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 a inými kogentnými ustanoveniami zákona, žalovaný výšku dlhu sám jednostranne diktuje a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom, a neustále požaduje plnenie bez právneho dôvodu.

5. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení so žalobou nesúhlasil. Vo vzťahu k časti žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere a bezúročnosti úveru namietal, že podaná žaloba je neprípustná podľa § 137 písm. c) CSP, a je neprípustná aj podľa písm. d) uvedeného ustanovenia. Uviedol tiež, že návrhy, aby súd určil, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná a že úver je bezúročným, sa navzájom vylučujú, pretože určenie bezúročnosti úveru predpokladá to, že úverová zmluva je platnou.

Ďalej žalovaný vyjadril nesúhlas s potrebou členenia splátok na časť istiny a časť úroku s tým, že zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval v každom prípade, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Uviedol, že zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku mesačnej splátky (53,25 Eur), termín splatnosti splátky (ku ktorému sa platí – 1. deň v mesiaci, uvedené v oznámení veriteľa o schválení úveru + splátkovom kalendári, ktoré predstavujú neoddeliteľnú súčasť zmlúv), ako aj počet splátok (36 splátok), a aj dátum splatnosti prvej splátky (v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi).

Vo vzťahu k dobe trvania zmluvy a údaju o konečnej splatnosti žalovaný uviedol, že zmluvu o úvere tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, a prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RU (článok 7., ods. 7.1. písm. g) zmluvných dojednaní) s tým, že z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva (že) deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru (pozn. súdu: splátkový kalendár, ako vyplýva z vyjadrení žalovaného, však zasielal dlžníkovi až dodatočne, spolu s oznámením veriteľa o schválení úveru).

Ďalej žalovaný nesúhlasil s označením poplatku za poskytnutie úveru za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a vo vzťahu k výške RPMN a ročnej úrokovej sadzby uviedol, že boli dojednané nižšie než dovoľoval zákon, a teda v súlade s relevantnými právnymi predpismi. Vyjadril tiež nesúhlas s tým, že oboznámenie sa s obsahom zmluvných dokumentov má predstavovať prenášanie dôkazného bremena na spotrebiteľa, a vo vzťahu k tvrdeniam, že splátkový kalendár a oznámenie veriteľa nemožno považovať za súčasť zmluvy, nakoľko neboli spotrebiteľom osobitne podpísané, poukázal na to, že listina o právnom úkone môže pozostávať aj z niekoľkých strán, a zákon nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpísané.

Napokon sa žalovaný vyjadril k zabezpečeniam dojednaným v zmluve vo forme dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložke s tým, že tieto sú podľa neho v súlade so zákonom.

Žalovaný uzavrel, že tvrdenia žalobcu vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a neodrážajú žiadny dôvod, ktorý by žalobcu oprávňoval požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia, zo žiadneho zákona nevyplýva, že dlžník je povinný vrátiť iba tú sumu (k čomu žalobca zjavne podanou žalobou smeruje), ktorá bola vyplatená veriteľom v prospech jeho účtu, a preto tvrdenia žalobcu o bezdôvodnom obohatení považuje za zavádzajúce. Uviedol tiež (všeobecne), že „vznášame námietku premlčania uplatneného nároku.“ Žalobu navrhol zamietnuť.

6. V replike k písomnému vyjadreniu žalovaného žalobca uviedol, že na žalobe trvá ako aj na všetkých jeho dovtedajších tvrdeniach a predložených dôkazoch s tým, že žalovaný sa snaží súdu na viacerých miestach podsúvať účelový zužujúci výklad ustanovení právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa v spojení s posúdením zmluvy. Žiadal, aby pri všetkých zmluvných podmienkach súd sporné zmluvné podmienky vykladal spôsobom, ktorý bude pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 OZ), a zopakoval svoje tvrdenia o nedostatkoch zmluvy o revolvingovom úvere.

Žalobca ďalej okrem iného podporne poukázal aj na odôvodnenie rozhodnutia Okresného súdu Martin sp. zn. 5C/488/2015, ktorý sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobcu o náležitostiach zmluvy o revolvingovom úvere s tým, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje všetky náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, kde k údajom o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti zmluvy úveru súd uviedol, že súčasťou uzavretej zmluvy je len údaj o počte splátok úveru, nie však údaj o termíne začiatku splácania úveru a údaj o konečnej splatnosti úveru, údaj o dátume splatnosti prvej splátky a dátume splatnosti poslednej splátky je súčasťou oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré však nie je dvojstranným právnym úkonom žalobcu a žalovaného, nakoľko tento je podpísaný iba žalovaným, a vzhľadom na uvedené súd poskytnutý úver považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) za bezúročný a bez poplatkov.

Žalobca tiež uviedol, že aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojsť k zmluve so žalobcom v snahe získať prospech, ťažko možno uveriť, že žalovaný nevedel čo môže takýmto konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzročený.

Žalobca uzavrel, že žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.429,72 Eur, nakoľko boli porušené jeho práva ako spotrebiteľa, žalovaný k nemu pristupoval s neodbornou starostlivosťou, a svojimi tvrdeniami zavádza a klame nielen spotrebiteľov, ale aj súdy.

7. V duplike k vyjadreniu žalobcu žalovaný uviedol, že jadro vyjadrenie žalobcu v podstate obsahuje iba rekapituláciu skutočností, ktoré uviedol vo svojej žalobe, z toho dôvodu nepovažuje za potrebné sa k tvrdeniam žalobcu opätovne vyjadrovať, pridrižiava sa svojho predchádzajúceho vyjadrenia, a navrhol, aby súd žalobu zamietol.

8. Na prejednanie veci bolo nariadené pojednávanie, na ktoré sa strana žalovaného nedostavila, svoju neúčast' však ospravedlnila a súhlasila s rozhodnutím veci v jej neprítomnosti, preto súd v zmysle ust. § 180 CSP vec prejednal v jej neprítomnosti, a prihliadol pritom na obsah spisu a vykonané dôkazy (doručené a protistranou nespochybnené listiny podľa § 204 CSP).

9. Súd sa oboznámil so žalobou a všetkými prostriedkami procesného útoku a obrany, ktoré strany sporu počas konania uplatnili riadne a včas, vykonal dokazovanie všetkými predloženými listinnými dôkazmi, ktorých odpis bol stranám sporu v priebehu konania doručený (§ 204 CSP), a na základe zhodných (resp. nepopretých) tvrdení rozhodujúcich skutočností (§ 132 ods. 1, § 151 a § 186 ods. 2 CSP) a vykonaných dôkazov si osvojil podstatný skutkový stav tak (v obsahovej zhode s tým) ako ho v rozhodných nesporných okolnostiach vo svojich podaniach opísali strany sporu, v ktorých nimi prednesené (podstatné) skutkové tvrdenia (nie ich právne zhodnotenie) nikto nespochybnil, a ani súd nemal žiadny dôvod pochybovať o ich pravdivosti (viď primerane § 151 ods. 1 a § 186 ods. 2 CSP), a sporný tak nebol.

10. Skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že v súvislosti s úverovou zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.8.2014 mu mali byť poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej výške 1.500,- Eur, pričom skutočne mu bolo poskytnutých 1.450 Eur a uhradil 2.879,72 Eur, neboli v konaní nijako spochybnené, a preto z nich súd ďalej aj vychádzal.

11. Okrem toho z predloženého písomného vyhotovenia zmluvy o revolvingovom úvere súd zistil, že táto bola vyhotovená na predtlačenom formulári žalovaného, do ktorého boli v bodoch 2. až 6. doplnené osobné údaje žalobcu ako dlžníka a údaje o požadovanom a schválenom revolvingovom úvere s mesačnou splátkou (s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) vo výške 89,65 Eur a splatnosťou úveru (počet splátok): 36 a mesačnou splátkou (vrátane úrokov) 53,25 Eur. V bode 7. je uvedené, že zmluvné strany v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere (na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy. Žalobcom predložené zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere číslo zmluvy (VS): XXXXXXXXXXXX (č.l. 12 súdneho spisu) sú pritom, v rozpore s ust. § 53c OZ uvedené (napísané) podstatne menším písmom, než boli v zmluve o revolvingovom úvere uvedené (napísané) ostatné časti tejto zmluvy, ktorej mali byť neoddeliteľnou súčasťou. V bode 2.1. týchto dojednaní je navyše uvedené, že „dlžník podpisom a odovzdaním žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru veriteľovi súhlasí s tým, že termín splatnosti splátky bude v prípade schválenia jeho žiadosti stanovený na konkrétny deň medzi v poradí medzi prvým až pätnástym dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca takto: V nadväznosti na deň poskytnutia úveru ...“, z čoho vyplýva, že v čase podpisu žiadosti/zmluvy zo strany žalobcu ako dlžníka konkrétny termín splatnosti splátky v žiadosti/zmluve uvedený nebol, a mal byť žalobcovi oznámený (stanovený) dodatočne.

12. Z predloženého vyplneného tlačiva zmluvy o revolvingovom úvere, na ktoré žalobca ako spotrebiteľ pripojil svoj podpis, pritom súd ďalej ešte zistil, že jej písomné vyhotovenie, okrem chýbajúcich termínov splátok, neobsahuje napokon ani dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, podmienky upravujúce jeho čerpanie a ani podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby.

Navyše aj vzhľadom na to, že v texte písomnej zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripojil svoj, nie sú uvedené podmienky upravujúce čerpanie úveru (kedy spotrebiteľ dostane peniaze), a je uvedený len počet splátok (bez toho aby bolo zrejmé kedy sa majú splácať), zo zmluvy samotnej (bez vymedzenia spôsobu čerpania úveru a začiatku uplatňovania úrokovej sadzby zakladajúcich dlh samotný) nie je ani odvodené vôbec zrejmý konkrétny termín prvej a následných splátok (ktoré by sa mali platiť zrejme až po jeho čerpaní).

13. Napokon ohľadom skutkového stavu súd poukazuje aj na to, že v konaní bola zo strany žalobcu súdu, v súvislosti s predmetnou zmluvou o revolvingovom úvere a platbami žalobcu, predložená aj dohoda o poskytovaní služieb, pričom podľa skutočností známych súdu z jeho činnosti zmluvná podmienka uvedená v čl. I., bod 7.1. Dohody o poskytnutí služieb k Zmluve o revolvingovom úvere (v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne Poskytovateľovi odplatu vo výške 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“), bola vo viacerých súdnych konaniach voči žalovanému už opakovane právoplatne vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. aj v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13Csp/183/2017 a 13Csp/203/2017).

14. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo aj „OBZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Nasledujúce dispozitívne ustanovenia Obchodného zákonníka (od ktorých sa strany v zmysle § 263 ods. 1 OBZ môžu odchýliť) stanovujú výšku úrokov, ich uplatňovanie, ako aj pravidlá splácania a splatnosti úrokov.

16. Napríklad podľa § 502 ods. 1 OBZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Podľa § 503 ods. 1 OBZ záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

17. V prejednávanom prípade je zrejmé, že ide o právny vzťah súvisiaci so zmluvou o úvere, ktorá má v zmysle ust. § 261 ods. 6 OBZ povahu tzv. absolútneho obchodného záväzkového vzťahu spravujúceho sa ustanoveniami tretej časti tohto zákona. Zo skutočností uvedených žalobcom, ako i z písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, však vyplýva, že v podrobnostiach ide o nároky súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a právny vzťah (zmluvu) medzi účastníkmi je preto potrebné posúdiť aj podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSU“), ktorý stanovuje špeciálnu úpravu spotrebiteľských úverov.

18. Podľa § 1 ods. 1 ZoSU tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa § 9 ods. 1 ZoSU zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

20. Podľa § 9 ods. 2 ZoSU zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (§ 52 a 60 o spotrebiteľských zmluvách) musí obsahovať (okrem ďalších tam uvedených, pozn. súdu) tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny.

21. Podľa § 273 OBZ časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

22. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

23. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) ZoSU poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

25. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

27. Vychádzajúc z ust. § 497 OBZ zmluva o úvere predpokladá záväzok veriteľa, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a záväzok dlžníka poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Ďalší obsah takéhoto právneho vzťahu (vrátane niektorých otázok týkajúci sa úročenia, úrokov a ich splatnosti) je vo všeobecnosti subsidiárne určený dispozitívnymi normami § 498 a nasl. Obchodného zákonníka (ak strany nedohodnú inak). V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere však zákon pre vznik práva na úroky a poplatky v zmysle § 9 ods. 2 ZoSU, okrem písomnej formy zmluvy, vyžaduje aj jej ďalšie obligatórne obsahové náležitosti (inak sa podľa § 11 ods. 1 ZoSU poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov).

28. V písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť preto určite a zrozumiteľne (§ 37 ods. 1 OZ), okrem ďalších náležitostí, v zmysle ust. § 9 ods. 2 ZoSU určená:

f) doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere – čím sa, vzhľadom na vymedzenie pojmu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 2), rozumie doba trvania záväzku poskytnúť peňažné prostriedky (čo má osobitný význam najmä pri neskoršom, prípadne postupnom čerpaní úveru resp. pri revolvingu) a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) podmienky upravujúce jeho čerpanie – teda „Akým spôsobom a kedy spotrebiteľ dostane peniaze“ (viď formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 a 4 tohto zákona, a obsahuje niektoré vysvetľujúce informácie),

i) úroková sadzba spotrebiteľského úveru – ktorou je podľa § 2 písm. j) ZoSU úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, a súčasne podmienky ktoré upravujú jej uplatňovanie – ktorými sa, vychádzajúc z podstaty a zmyslu úročenia, rozumejú všetky podmienky tak aby bolo zrejmé ako, resp. z akej sumy a odkedy (napr. či už od dojednania úveru - rezervácie peňažných prostriedkov, alebo od reálneho poskytnutia peňažných prostriedkov v prospech dlžníka, alebo až od určitého iného času v prípade dojednania dočasného bezúročného obdobia) a dokedy sa má uplatňovať (napr. do stanoveného času splatnosti, alebo do vrátenia, alebo inak), a to tak, aby bola jasne určiteľná povinnosť platenia úrokov (napr. aj v situácii prípadného predčasného alebo oneskoreného vrátenia peňažných prostriedkov). Len takýto výklad požiadavky zákona totiž spĺňa účel spotrebiteľského práva, a to jednak venovať zvýšenú pozornosť ochrane spotrebiteľa (ktorý by nemal byť zavádzaný a mal by mať čo najviac informácií umožňujúcich mu – pred, ale i dodatočne po poskytnutí úveru - čo najlepšie posúdiť situáciu a urobiť rozhodnutie ohľadom uzavretia zmluvy a následne aj spôsobu, resp. rýchlosti splácania úveru), a tiež preto, že len pri vyššie uvedenom riadnom vymedzení uplatňovania úrokovej sadzby (úročenia) je možné kedykoľvek (i v priebehu splácania) určiť obsah právneho vzťahu, t.j. výšku zostávajúcej istiny, úrokov a ostatných poplatkov.

29. Prax, a ako vyplýva z ust. § 9 ods. 2 písm. l) a m) ZoSU aj zákon (rozlišujúci minimálne splácanie s amortizáciou istiny alebo bez), totiž pozná rôzne spôsoby splácania úveru. Napríklad poskytnuté peňažné prostriedky (istina) sa môžu splácať na začiatku a úroky až na konci, prípadne naopak, alebo sa úroky a poplatky strhnú ihneď z celkovej výšky spotrebiteľského úveru (pozri napr. vysvetlivky k položke 2C formulára o zmluvných podmienkach podľa vyhl. č. 620/2007 Z.z. v pôvodnom znení), prípadne sa istina spláca spolu s úrokmi v rôznych kombináciách (čo navonok nevylučuje rovnakú resp. nemennú výšku celkovej splátky), či už s pevnou splátkou istiny a sumy úroku, resp. podľa ich rôzne stanoveného podielu, alebo sa amortizuje celkovými rovnomernými tzv. anuitnými splátkami, pri ktorých sa plynule mení výška a pomer splátky istiny a úroku. Spôsob úročenia a splácania úveru a jeho jednotlivých častí musí byť preto vyjadrený určitým a zrozumiteľným spôsobom vylučujúcim pochybnosti o obsahu povinnosti splácať jeho jednotlivé položky (vrátane postupu jej splnenia). Na spotrebiteľský úver sa totiž nevzťahujú automaticky obvyklé všeobecné subsidiárne pravidlá úročenia a splácania podľa dispozitívnych ustanovení OBZ (v zmysle ust. § 9 ods. 2 ZoSU v spojení s ust. § 11 ods. 1 ZoSU), a úroky, resp. výška úrokov (úroková sadzba), podmienky jej uplatňovania a podmienky splácania istiny, úrokov a iných poplatkov musia byť výslovne písomne dohodnuté, resp. určené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Inak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a veriteľ nárok na úroky a poplatky nemá.

30. Pre úplnosť treba uviesť, že časť obsahu zmluvy síce možno určiť aj odkazom na obchodné podmienky, nemalo by sa to však týkať podstatných náležitostí zmluvy (ale len dojednaní technického a vysvetľujúceho charakteru), keďže tieto informácie sa musia povinne uvádzať spotrebiteľovi už v predzmluvnom formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 ZoSU), a nič by preto, v prípade poctivého prístupu veriteľa, nemalo brániť tomu uviesť ich aj priamo v zmluve (mutatis mutandis aj nález ÚS ČR citovaný nižšie). Okrem toho tiež platí, že stanovenie časti obsahu zmluvy odkazom na obchodné podmienky nemôže byť ani neprimerane všeobecné (nestačí iba zmienka o obchodných podmienkach), pretože ak má byť súčasťou zmluvy (ako prejavu vôle), platia preňho, ak sa s ním majú spájať právne účinky, rovnaké pravidlá ako aj pre iné právne úkony. Časť obsahu zmluvy, ktorú tento odkaz určuje (poukazom na obchodné podmienky), by sa mala preto stanoviť konkrétne (určite a zrozumiteľne, § 37 ods. 1 OZ) tak, aby bolo zrejmé úpravu ktorej časti zmluvy (práv a povinností) treba hľadať a vykladať na inom mieste (napr. v obchodných podmienkach), písomne (§ 9 ods. 1 ZoSu), a zároveň aj nie menším písmom ako iná časť takejto zmluvy (§ 53c OZ). V tomto prípade tomu tak nebolo.

31. V tejto súvislosti súd tiež pripomína, že určitosti a zrozumiteľnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako dvojstranného právneho úkonu nesvedčí ani rozsiahlosť a neprehľadnosť textu obchodných podmienok napísaná drobným písmom so súčasným zakomponovaním viacerých podstatných zmluvných náležitostí zmluvy o úvere na ich viacerých miestach. Inými slovami vo vzťahu k ich platnosti súd zdôrazňuje, že v prípade konfliktu záujmov spotrebiteľa a jeho zmluvného partnera je potrebné poskytnúť vyššiu mieru ochrany spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane. V kontexte s týmto princípom je potrebné posúdiť aj úverové zmluvné podmienky. Tie zásadne nesmú slúžiť tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom napísanej forme skryl zmluvný partner spotrebiteľa podmienky, ktoré sú podstatné, a o ktorých môže predpokladať, že uniknú jeho pozornosti. Pokiaľ tak učiní, čo sa stalo aj v tomto prípade, spreneverí sa princípu dôvery a preto takému jednaniu nemožno priznať právnu ochranu pre rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ).

32. K tomu možno poukázať aj na právny záver uvedený v náleze Ústavného súdu ČR z 11.11.2013, sp. zn. I.ÚS 3512/11. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednaní o zmluvnej pokute (argumentum a minori ad maius tým skôr o predmete hlavného záväzku resp. o podstatných náležitostiach zmluvy, pozn. súdu) v zásade nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných zmluvných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej (na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis). Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ sa má chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že zmluvné dojednanie nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru, a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú.

33. Vzhľadom na to, že samotná zmluva resp. text zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorý spotrebiteľ pripojil svoj podpis, neobsahuje (ad 1.) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere – teda dobu trvania záväzku poskytnúť peňažné prostriedky (čo má osobitný význam najmä pri neskoršom, prípadne postupnom čerpaní úveru resp. pri revolvingu, (ad 2.) podmienky upravujúce čerpanie úveru – teda „Akým spôsobom a kedy spotrebiteľ dostane peniaze“ (viď formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 a 4 ZoSU, a obsahuje niektoré vysvetľujúce informácie, a ďalej tiež ani (ad 3.) podmienky upravujúce uplatňovanie úrokovej sadzby – ktorými sa, vychádzajúc z podstaty a zmyslu úročenia, rozumejú všetky podmienky tak aby bolo zrejmé ako, resp. z akej sumy a odkedy (napr. či už od dojednania úveru - rezervácie peňažných prostriedkov, alebo od reálneho poskytnutia peňažných prostriedkov v prospech dlžníka, alebo až od určitého iného času v prípade dojednania dočasného bezúročného obdobia) a dokedy sa má uplatňovať (napr. do stanoveného času splatnosti, alebo do vrátenia, alebo inak), a to tak, aby bola jasne určiteľná povinnosť platenia úrokov (napr. aj v situácii prípadného predčasného alebo oneskoreného vrátenia peňažných prostriedkov), a napokon ani (ad 4.) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a najmä (ad 5.) termíny splátok (viď body 11. a 12. tohto odôvodnenia), keď údaje o splatnosti boli uvedené len v jednostrannom dodatočnom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi po podpise zmluvného formulára, odkazujúceho tak v čase podpisu zmluvy na ešte neexistujúci resp. nevyplnený či spotrebiteľovi neznámy údaj (v čase podpisu zmluvy tento údaj nebol jej súčasťou), a nepochybne ho tak nemožno považovať za súčasť dohodnutej písomnej zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripojil svoj podpis, poskytnutý spotrebiteľský úver sa preto v zmysle ust. § 11 ods. 1 ZoSU považuje za bezúročný a bez poplatkov, a teda veriteľ právo na ich úhradu nemal. Tým sa majú na mysli nepochybne všetky úroky a poplatky vzťahujúce sa k tomuto úveru. K tomu porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/1177/2014, podľa ktorého „Rovnako ako okresný súd, aj odvolací súd je názoru, že údaje o schválenom úvere sú uvedené až v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktoré je podpísané len navrhovateľom a uvedené údaje nie sú súčasťou samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, podpísanou navrhovateľom a odporkyňou, zmluva neobsahuje náležitosti predpokladané §9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z.. S prihliadnutím na uvedené sa odvolací súd stotožňuje s názorom okresného súdu, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa §9 ods. 2 písm. f) , j) a k) z.č. 129/2010 Z.z., pretože požadované náležitosti síce vyplývajú z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, avšak nie sú súčasťou samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, podpísanej navrhovateľom a odporkyňou. Pokiaľ oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX nie je podpísaná odporkyňou, ale len navrhovateľom, v tomto rozsahu toto oznámenie nie je možné považovať za zmluvu, podpísanú obidvomi účastníkmi konania, a preto v tomto rozsahu uvedená zmluva nenapĺňa písomnú formu tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 1 z.č. 129/2010 Z. z.“.

34.. Vzhľadom na to, ako aj už v iných konaniach ustálenú neprijateľnosť zmluvnej o platbách súvisiacich s dohodou o poskytovaní služieb nadväzujúcej na zmluvu o revolvingovom úvere (bod 13. tohto odôvodnenia), súd považoval túto žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v platbách žalobcu nad rámec jemu poskytnutých peňažných prostriedkov za dôvodnú, a preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi jeho sumu v rozsahu rozdielu medzi peňažnými prostriedkami, ktoré žalobcovi na základe revolvingovej zmluvy v sume 1.450,- Eur reálne poskytol (a na ktorých vrátenie tak mal nárok) a tými, ktoré žalobca na tento úver v jeho prospech vo výške 2.879,72 Eur celkovo uhradil, teda vo výške 1.429,72 Eur.

35. Námietku premlčania súd neuznal, nakoľko jedná nebola dostatočne konkretizovaná, čo vylučuje jej riadne preskúmanie, a tiež preto, že subjektívna premlčacia doba sa má v zmysle rozhodovacej praxe Krajského súdu v Prešove /podľa ktorej „Každý je povinný poznať právo, no nikomu nemožno nanútiť povinnosť, aby to vedel aj správne aplikovať. Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, od kedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo“ (rozsudok KS PO sp. zn. 20Co/3/2020), „Relevanciu má teda to, od kedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala a nie že plnila“, a že „... pre začiatok plynutia subjektívnej doby je rozhodujúce poznanie skutkových okolností (ani nie tak právneho posúdenia), no okolností nie zo zmluvy, ale okolností z porušenia práva, v danom prípade z bezdôvodného obohatenia (okolnosť, že došlo k porušeniu zákona, o výške bezdôvodného obohatenia a príčinnej súvislosti medzi prvými dvoma okolnosťami)“ (rozsudok KS PO sp. zn. 20Co/1/2019, obdobne aj sp. zn. 7Co/112/2019, a mnohé ďalšie)/ počítať od doby, kedy sa žalobca o možnosti vydania bezdôvodného obohatenia dozvedel

prvý krát, k čomu žalovaný nič neuviedol, a čo navyše odvolací súd pri nedostatku iných zistení odvíja až od času konzultácie spotrebiteľa ohľadom zmluvy s advokátom, resp. so združením na ochranu občana spotrebiteľa. Ani vo vzťahu k uplynutiu objektívnej premlčacej doby pritom žalovaný neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti svedčiace o jej uplynutí. Okrem toho žalobca navyše časť svojho plnenia zjavne uhradil v rámci platieb na základe dohody o poskytovaní služieb, ktorej znenie už bolo právoplatne vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vzhľadom na to by preto bolo potrebné v danom prípade aplikovať navyše zrejme 10 ročnú premlčaciu lehotu, keďže podľa rozsudku SD EU z 22. apríla 2021 C-485/19 Profi Credit Slovakia, ECLI:EU:C2021:313 „Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

36. O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Žalobca bol v konaní proti žalovanému úspešný v celom rozsahu, preto mu súd voči žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie tohto práva v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.